

Dosarul nr. 2ra-128/22
2-16166195-01-2ra-01022022

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – L. Mitrofan
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – R. Pulbere, O. Cojocaru, A. Pahopol

ÎNCHEIERE

13 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de către Veaceslav Sturzu și de către Iurie Sturzu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Tatiana Postica împotriva lui Veaceslav Sturzu și lui Iurie Sturzu cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din data de 02 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Veaceslav Sturzu, reprezentat de avocatul Ștefan Niță și cererea de alăturare la apel declarată de către Iurie Sturzu, s-a menținut hotărârea din data de 16 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La 19 mai 2016 Tatiana Postica, reprezentată de avocatul Lilia Trohin, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Veaceslav Sturzu, prin care a solicitat încasarea datoriei în mărime de 5 000 dolari SUA și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii Tatiana Postica a indicat că la 30 august 2000 în baza contractului de vânzare-cumpărare nr.10389 a dobândit dreptul de proprietate comună în devălmășie asupra apartamentului nr. xxxxx, din str. xxxxx, mun. Chișinău.

La 04 mai 2005 a fost desfăcută căsătoria dintre Tatiana Sturzu și Iurie Sturzu. În urma desfacerii căsătoriei, părțile benevol au fost de acord cu partajarea averii dobândite în perioada căsătoriei și anume a apartamentului nr. xxxxx, din str. xxxxx, mun. Chișinău.

Reclamanta a menționat că la 14 martie 2007 a plecat peste hotarele țării. Astfel a eliberat procura nr. 2514, autentificată notarial, pe numele lui Veaceslav Sturzu și pe numele lui Iurie Sturzu, prin care le-a oferit dreptul de a reprezenta interesele sale și de a-i atribui lui Iurie Sturzu întregul bun în schimbul unei sulțe, vânzarea cotei-părți din apartamentul nr. xxxxx din str. xxxxx, mun. Chișinău cu prețul de 5 000 mii dolari SUA și a primi pentru aceasta și în numele său prețul convenit.

Ulterior, la 04 mai 2007 Veaceslav Sturzu, acționând din numele reclamantei, a încheiat contractul de vânzare-cumpărare a bunului imobil situat pe adresa str. xxxxx, ap. xxxxx, încasând în întregime suma de 5 000 dolari SUA de la Iurie Sturzu, fapt stabilit în pct. 3 al contractului de vânzare-cumpărare nr. 4339 din 04 mai 2007.

Tatiana Postica a indicat că dat fiind faptul că nu a primit suma de 5 000 dolari SUA de la Veaceslav Sturzu, la 11 decembrie 2015 în adresa pârâtului a expediat o somație, prin care i s-a propus restituirea sumei de 5 000 dolari SUA, pe care a primit-o în baza contractului de vânzare-cumpărare a apartamentul nr. xxxxx din str. xxxxx, mun. Chișinău, în termen de 15 zile din momentul primirii somației, iar în caz de întârziere se vor calcula dobânzi. Somația a rămas fără răspuns.

Prin hotărârea din data de 23 februarie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul central s-a respins ca fiind tardivă cererea de chemare în judecată înaintată de către Tatiana Postica împotriva lui Veaceslav Sturzu cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată. (f.d.62, 66-70, vol. I)

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 27 septembrie 2017 a admis apelul declarat de către Tatiana Postica, a casat hotărârea din data de 23 februarie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul central, restituind cauza spre rejudecare. (f.d 109,110-114, vol. I)

Prin hotărârea din data de 15 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul central s-a respins ca fiind tardivă cererea de chemare în judecată înaintată de către Tatiana Postica împotriva lui Veaceslav Sturzu cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată. (f.d.145,149-151, vol. I)

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 05 martie 2019 a respins apelul declarat de către Tatiana Postica, a menținut hotărârea din data de 15 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul central. (f.d 178,179-185, vol. I)

Prin decizia din data de 31 iulie 2019 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul declarat de către Tatiana Postica, s-a casat decizia din data de 05 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a restituit cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată. (f.d.203-209, vol. I)

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 26 noiembrie 2019 a admis apelul declarat de către Tatiana Postica, a casat hotărârea din data de 15 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul central, cu remiterea cauzei la rejudecare la Judecătoria Chișinău, sediul Centru. (f.d. 224, 225-230, vol. I)

La 11 iunie 2020 Tatiana Postica a depus cerere suplimentară de chemare în judecată îndreptată împotriva lui Veaceslav Sturzu și lui Iurie Sturzu, prin care a solicitat încasarea în mod solidar a datoriei în mărime de 5 000 dolari SUA, a dobânzii de întârziere în mărime de 3 812,34 dolari SUA și a cheltuielilor de judecată suportate pentru achitarea taxei de stat în mărime de 8 583, lei. (f.d. 19-22, vol. II)

Prin hotărârea din 06 iulie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de către Tatiana Postica, s-a încasat în mod solidar de la Veaceslav Sturzu și Iurie Sturzu în beneficiul Tatiane Postica suma de 4 500 dolari SUA, cu titlul de datorie, suma de 3 431,13 dolari SUA, cu titlul de dobândă de întârziere, convertiți în lei, conform cursului valutar al Băncii Naționale a Moldovei la data executării obligației și suma de 8 583 lei, cu titlul de taxă de stat, s-a respins cererea depusă de Veaceslav Sturzu cu privire la respingerea cererii de chemare în judecată, ca tardivă. (f.d. 36,43-51, vol. II)

Hotărârea instanței de fond, în termen, a fost contestată cu apel de către Veaceslav Sturzu la 29 iulie 2020. La cererea de apel depusă de către Veaceslav Sturzu s-a alăturat și Iurie Sturzu.

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 02 noiembrie 2021 a respins apelul declarat de Veaceslav Sturzu, reprezentat de avocatul Ștefan Niță și cererea de alăturare la apel, declarată de Iurie Sturzu, a menținut hotărârea din data de 16 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru. (f.d.119,120-126, vol. II)

Pentru a ajunge la această concluzie instanțele de judecată au constatat că Tatiana Sturzu prin procură i-a împuternicit pe Veaceslav Sturzu și/sau Iurie Sturzu să-i reprezinte interesele, inclusiv și la vânzarea cotei-părți din apartamentul nr. xxxxx, din str. xxxxx, mun. Chișinău cu prețul de 5 000 dolari SUA, precum și de a primi pentru aceasta și în numele acesteia prețul convenit.

Prin recipisa din data de 15 martie 2007 Tatiana Sturzu a recepționat de la Iurie Sturzu suma de 500 dolari SUA.

Prin contractul de vânzare-cumpărare din la 04 mai 2007 Veaceslav Sturzu, acționând din numele Tatiane Sturzu, a vândut lui Iurie Sturzu 1/2 cotă-parte din apartamentul nr. xxxxx din str. xxxxx, mun. Chișinău. Potrivit pct. 3 al contractului de vânzare-cumpărare nr. 4339 din 04 mai 2007 bunul imobil a fost vândut cu prețul de 5 000 dolari SUA echivalent a sumei de 62 000 lei, pe care vânzătorul i-a primit în întregime de la cumpărător până la semnarea contractului.

În circumstanțele menționate și în temeiul art. 242, alin. (1) art. 252, alin. (1), 1030, art. 1037, art. 1043, alin. (1) din Codul civil în vigoare la momentul eliberării procurii și a încheierii contractului de vânzare-cumpărare, instanțele de judecată au concluzionat că cererea de chemare în judecată este parțial întemeiată, ori din materialele dosarului rezultă că Tatiane Postica, prin recipisa din data de 15 martie 2007 a primit doar suma de 500 dolari SUA, prin urmare restul sumei de 4 500 dolari SUA urmează a fi încasată în mod solidar de la Veaceslav Sturzu și Iurie Sturzu. Răspunderea solidară a lui Veaceslav Sturzu și Iurie Sturzu este expres indicată în procură prin conjuncția „și”, ori procura a fost autentificată notarial, iar notarul a verificat intenția persoanei ce împuternicește.

Cu referire la argumentele lui Veaceslav Sturzu și lui Iurie Sturzu privind tardivitatea acțiunii, instanțele de judecată au concluzionat că acțiunea nu este tardivă, fiindcă prin procura din 14 martie 2007 nu a fost instituit un termen pentru obligația de a transmite banii către Tatiana Postica. Obligația a fost pusă în întârziere prin somația din 20 decembrie 2015, fapt constatat și prin decizia Curții Supreme de Justiție din 31 iulie 2019.

Totodată, instanțele de judecată au respins argumentul lui Veaceslav Sturzu și Iurie Sturzu precum că la data înaintării acțiunii procura eliberată pe numele lui Veaceslav Sturzu și lui Iurie Sturzu a expirat, deoarece reprezentarea în forma prevăzută de lege este necesară pentru îndeplinirea condițiilor de valabilitate a actului juridic încheiat, însă, expirarea termenului de valabilitate a procurii nu exonerează persoanele împuternicite de obligația de a executa obligațiile asumate. În acest sens, în procura eliberată au fost expres stabilite obligațiile ce rezultă din împuternicirile acordate.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel Veaceslav Sturzu a depus recurs, prin care au solicitat casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu

pronunțarea unei noi hotărâri privind admiterea excepției de tardivitate și respingerea ca fiind tardivă acțiunea înaintată de către Tatiana Postica. (f.d. 133-138, vol.II)

În motivarea recursului Veaceslav Sturzu a indicat că decizia instanței de apel este nemotivată, nu a stabilit aspectele esențiale legate de curgerea termenului de prescripție.

Tatiana Postica prin abuz de dreptul subiectiv la acțiune a invocat prevederile art. 575 din Codul civil, folosind-o ca paravan în încercarea de a justifica omiterea evidentă a termenului de prescripție, iar instanța de apel nu a dat nici o apreciere acestui argument, chiar dacă acest aspect este determinant pentru soluționarea cazului.

Veaceslav Sturzu a subliniat că prevederile 575 din Codul civil nu sunt aplicabile speței deoarece executarea imediată a contractului de vânzare-cumpărare rezultă din lege și din clauzele contractuale. Deci din circumstanțele cauzei rezultă incontestabil că acțiunea este prescrisă extintiv, având în vedere că aceasta a fost înaintată după 9 ani de la data vânzării bunului imobil și respectiv după 6 ani de la data expirării termenului de valabilitate a procurii eliberate mandatarului.

Cu referire la fondul acțiunii Veaceslav Sturzu a menționat că concluzia instanțelor de judecată precum că Veaceslav Sturzu și Iurie Sturzu nu au prezentat probe cu privire la transmiterea sumei integrale este eronată, deoarece din clauzele contractului rezultă că prețul bunului procurat a fost achitat de către cumpărător direct vânzătorului până la semnarea contractului.

De asemenea este incorectă și dispunerea încasării solidare, ori la semnarea contractului de vânzare-cumpărare Veaceslav Sturzu și Iurie Sturzu au avut calități diferite și anume Veaceslav Sturzu a acționat în calitate de mandatar al Tatiane Postica, iar Iurie Sturzu în calitate de cumpărător.

Iurie Sturzu la 24 ianuarie 2022 a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârea instanței de fond cu dispunerea scoaterii cererii de chemare în judecată de pe rol.

În susținerea recursului Iurie Sturzu a indicat că decizia instanței de apel și hotărârea instanței de fond sunt neîntemeiate și emise cu părtinire și parțialitate arbitrară, nefiind stabilită natura raporturilor juridice dintre părți.

Recurentul a subliniat că în raportul de vânzare-cumpărare Tatiana Postica este proprietar și vânzător unic al bunului imobil, prin urmare intimata a vândut și primit prețul convenit pentru bunul imobil vândut în întregime până la semnarea contractului de vânzare-cumpărare. Veaceslav Sturzu, fiind reprezentantul vânzătorului a semnat contractul însă nu primit banii.

Iurie Sturzu a menționat că acțiunea inițială este formulată tardiv de către Tatiana Postica, prin intermediul avocatului Lilia Trohin, este îndreptată împotriva lui Veaceslav Sturzu. Ulterior, după remiterea cauzei la rejudecare avocatul Lilia Trohin a depus o acțiune nouă îndreptată atât împotriva lui Veaceslav Sturzu, cât și lui Iurie Sturzu, cu alte motive și pretenții. Recurentul a subliniat că avocatul Lilia Trohin nu are împuterniciri de a-l acționa în judecată pe Iurie Sturzu. Mai mult, la data eliberării mandatului și semnării contractului de asistență juridică 02 decembrie 2015, Lilia Trohin nu avea licență de avocat, care a obținut-o la data de 23 decembrie 2015, ceea ce duce inevitabil la nevalabilitatea mandatului precum și a acțiunilor în proces efectuate în privința lui Iurie Sturzu.

La 21 februarie 2022 a depus referință Tatiana Postica, prin intermediul

avocatului Lilia Trohin, prin care a solicitat considerarea recursului declarat de către Veaceslav Sturzu și Iurie Sturzu ca inadmisibil, deoarece argumentele recursului nu se încadrează în temeiurile admisibilitate a recursului.

În conformitate cu art. 434, alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 02 noiembrie 2021, expediată participanților la proces la 24 noiembrie 2021. (f.d.127, vol.II)

Potrivit recipisei anexate la fila dosarului 131, vol. II, rezultă că Iurie Sturzu a luat cunoștință cu materialele dosarului, inclusiv cu decizia motivată a instanței de apel la 05 ianuarie 2022. Dovada recepționării de către Veaceslav Sturzu și avocatul Ștefan Niță a deciziei motivate a instanței de apel la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe recursurile declarate de către Veaceslav Sturzu la 04 ianuarie 2022 și de către Iurie Sturzu la 24 ianuarie 2022, se consideră a fi depuse în termenul stabilit de lege.

Examinând admisibilitatea recursurilor, fără prezența participanților la proces, în acord cu procedura specificată la articolul 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererile de recurs formulate de către Veaceslav Sturzu și de către Iurie Sturzu sunt inadmisibile, pentru motivele ce succed.

Verificând motivele de casare, invocate în recursuri, completul Colegiului atestă că acestea nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă, nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul de admisibilitate reține că recursurile exercitate conform Secțiunii a II-a au caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Urmează a fi reiterat că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) din Codul de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) din Codul de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursurile declarate de către Veaceslav Sturzu și de către Iurie Sturzu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează că recursurile în cauză conțin obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenților la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, Colegiul reține că argumentele invocate de către recurenți nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă Veaceslav Sturzu și de către Iurie Sturzu, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de către Veaceslav Sturzu și de către Iurie Sturzu, ca fiind inadmisibile.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursurile, declarate de către Veaceslav Sturzu și de către Iurie Sturzu, se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas